

F. t. l. om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding.

melsen i statsskattelovforslagets § 15, nr. 9 og tilpasse skattesatserne herefter. Der må foretages mere gennemgribende forandringer i udskrivningsreglerne.

I det følgende er nogle muligheder af denne art nærmere omtalt.

2. Skattefradragets indflydelse på formuebeskatningen.

Som nærmere omtalt i kapitel II, afsnit 2 bevirker formueskattefradraget, at den reelle formueskat af en given formue gennemgående bliver lavere, jo større indkomst den pågældende skatteyder har.

Hvis formueskattefradraget afskaffes, samtidig med at fradraget for betalt indkomstskat bevares, vil formueskatteydernes skattepligtige indkomst og dermed deres indkomstskat blive forøget; men hvis denne merudskrivning benyttes til en tilsvarende nedsættelse af formueskatten, vil den samlede indkomst- og formueskat for formueskatteyderne forblive uændret. Derimod vil skatteudskrivningens fordeling på formueskatteyderne blive ændret, idet formueskatteydere, hvis indkomster er lave i forhold til formuerne, får visse skattelemper, medens formueskatteydere med indtægter, der er høje i forhold til formuerne får visse skatteforhøjelser. Med henblik på nogle af de skatteydere, der i øjeblikket opnår nedslag i formueskatten som følge af lav indkomst i forhold til formuen, kan det dog for at undgå skatteforhøjelser blive nødvendigt at indføre en særlig lempelsesregel.

Formueskattefradragets afskaffelse vil endvidere medføre, at den kommunale indkomstskat af en given indkomst ikke påvirkes af, hvilke formueskattebeløb den pågældende skatteyder har kunnet fradrage ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

3. Skattefradragets indflydelse på den kommunale indkomstskat.

Den regression i den kommunale indkomstskat af mellemindtægter og større indtægter, som de gældende regler medfører uden for de tre hovedstadskommuner, kan afskaffes, uden at skattefradraget behøver at bortfalde. Det vil være tilstrækkeligt at ændre de gældende regler om ligning efter formue og lejlighed, således at de afløses af en passende progressiv rateskala. Hvis en sådan skala anvendes som grundbeløbsskala for alle landets kommuner, bliver progressionen overalt den samme, medens det overlades til de enkelte kommuner at fastsætte den procent af grundbeløbene, der skal udskrives for det pågældende skatteår. Efter de gældende regler er kommuneskatten i København, Frederiksberg og Gentofte indrettet på denne måde.

4. Skattefradragets indflydelse på beskatning af indtægtsstigninger.

a. Udjævning af indtægtsvingninger.

Den merbeskatning af stigende indtægter og af indtægter, der svinger fra år til år, som de gældende regler medfører, skyldes som omtalt i kapitel II både indkomstskattens progression og navnlig, at skattefradraget først med en vis forsinkelse tilpasser sig ændringer i indkomsten. Når en skatteyder et år forøger sin indtægt, påvirker det ikke skattefradraget for det pågældende år. Den skattepligtige indtægt forøges derfor med samme beløb som den samlede indtægt, og hele indtægtsstigningen beskattes for det første skatteår med de fulde skalaprocenter. Først ved indkomstopgørelsen for de to følgende skatteår giver indtægtsstigningen sig udslag i forøgede skattefradrag, der i nogen grad opvejer merbeskatningen i det første skatteår.

Hvis man gennemførte bestemmelser, der i et vist omfang udjævnede svingningerne i de skattepligtige indkomster fra år til år, ville merbeskatningen af stigende og af svingende indtægter vel ikke bortfalde, men dog blive reduceret.

Allerede de gældende regler om ekstraordinær nedskrivning af varelagrenes værdi og om ekstraordinære afskrivninger på bygninger, skibe og maskiner åbner mulighed for, at skatteyderne i et vist omfang kan udjævne svingninger i indkomsterne. I praksis er det dog ret tilfældigt, i hvilket omfang de enkelte erhvervsdrivende vil være i stand til at udjævne deres indtægter på denne måde, og skatteydere, der ikke driver erhvervs-mæssig virksomhed, vil ikke kunne benytte sig af denne mulighed for at afbøde virkningerne af skattefradraget og progressionen.

Som et andet eksempel på bestemmelser, der udjævner indtægtssvingninger, kan nævnes reglen i statsskattelovforslagets § 17, stk. 2. Herefter kan en skatteyder, der i et indkomstår har haft underskud, fradrage underskudsbeløbet ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst for de tre nærmest følgende skatteår. Den heraf følgende indtægtsudjævning får dog også kun virkning for skatteydere, der driver selvstændig virksomhed, og kun i det omfang, hvor der ligefrem er tale om underskud. Den foreslåede bestemmelse tager da også navnlig sigte på at begrænse den merbeskatning, som den progressive indkomstskat medfører for erhvervsdrivende med stærkt svingende indtægter.

Skal der gennemføres en almindelig begrænsning af merbeskatningen af stigende og svingende indtægter gennem udjævning af indtægtssvingninger, må man formentlig helt opgave at udskrive indkomstskat på grundlag af skatteydernes indtægter i et